

# Reptes actuals i futurs de les comunitats de regants

**Ignasi Servià**

Expert en desenvolupament rural

REBUT: 25 DE NOVEMBRE DE 2020 - ACCEPTAT: 15 DE FEBRER DE 2021

---

## RESUM

---

Les comunitats de regants són corporacions de dret públic, adscrites a l'organisme de conca, encarregades de la gestió autònoma de les aigües per a reg. La seva funció és la gestió d'un bé públic, de manera eficient i sostenible, al cost més baix possible. Regar és subministrar aigua, en el moment i en la quantitat que els conreus requereixen.

Aquest article s'estructura en tres apartats principals. El primer apartat fa una descripció de les comunitats de regants de Catalunya, de les quals s'indiquen les principals magnituds, les principals funcions i els objectius. El segon apartat inclou els principals reptes actuals de les comunitats: garantir la disponibilitat de l'aigua, finançar les grans inversions, reduir la dependència energètica i fer el seguiment de la feina duta a terme per l'explotadora. Al darrer apartat, s'hi exposen els reptes de futur de les comunitats de regants: la modernització constant del regadiu, la participació i paritat, la representació a l'organisme de conca, la transició ecològica i digital, i la comunicació a les xarxes socials.

Correspondència: Ignasi Servià. A/e: [ignasi.servia@gmail.com](mailto:ignasi.servia@gmail.com).

Els reptes actuals i futurs presentats es basen en l'experiència de l'autor en temes relacionats amb el sector del regadiu i les comunitats de regants.

**PARAULES CLAU:** comunitat de regants, gestió de l'aigua de reg, producció d'aliments, modernització i transformació de regadius, millora de l'eficiència, transformació ecològica i digital.

## Retos actuales y futuros de las comunidades de regantes

---

### RESUMEN

---

Las comunidades de regantes son corporaciones de derecho público, adscritas al organismo de cuenca, encargadas de la gestión autónoma de las aguas para riego. Su función es la gestión de un bien público, de forma eficiente y sostenible, al menor coste posible. Regar es suministrar agua, en el momento y en la cantidad que los cultivos la requieren.

Este artículo se estructura en tres apartados principales. El primer apartado describe las comunidades de regantes de Cataluña, indicando las principales magnitudes, las principales funciones y sus objetivos. En el segundo apartado se incluyen los principales retos actuales de las comunidades: garantizar la disponibilidad del agua, financiar las grandes inversiones, reducir la dependencia energética y hacer el seguimiento del trabajo realizado por la explotadora. En el último apartado, se exponen los retos de futuro de las comunidades de regantes: la modernización constante del regadío, la participación y paridad, la representación en el organismo de cuenca, la transición ecológica y digital, y la comunicación en las redes sociales.

Los retos actuales y futuros presentados se basan en la experiencia del autor en temas relacionados con el sector del regadío y las comunidades de regantes.

**PALABRAS CLAVE:** comunidad de regantes, gestión del agua de riego, producción de alimentos, modernización y transformación de regadíos, mejora de la eficiencia, transformación ecológica y digital.

## Current and future challenges for irrigation communities

---

### ABSTRACT

---

Irrigation communities are corporations under public law attached to a river basin agency which are in charge of the autonomous management of irrigation water. Their function is to manage a public asset in the most efficient and sustainable way possible and at the lowest possible cost. Irrigation is the supply of water at the time and in the quantity that crops require. This chapter contains three main parts. The first is a description of the irrigation communities in Catalonia, with their main figures, functions and objectives. The second part deals with the primary challenges of today for irrigation communities: ensuring water availability, financing major investments, reducing energy dependence and monitoring the work done by the operator. In the last part we discuss the future challenges of irrigation communities: the constant modernization of irrigation, participation and parity, representation in the river basin agency, ecological and digital transition, and communication on social networks.

The current and future challenges presented here are based on the author's experience in issues related to the irrigation sector and irrigation communities.

**KEYWORDS:** irrigation community, irrigation water management, food production, modernization and irrigation transformation, efficiency improvement, ecological and digital transformation.

## 1. Introducció

Catalunya ha registrat un increment del 25 % de població els darrers vint anys, i actualment la població és superior als 7,7 milions d'habitants. Aquest increment demogràfic repercuteix en la sobirania alimentària, ja que la producció d'aliments a Catalunya s'incrementa menys que la seva població. Reguant (2016) estima el grau d'autoprovèiment agrícola de Catalunya al voltant del 40 %, valor que es considera baix perquè més de la meitat dels nostres aliments venen de l'exterior. Per mantenir aquest nivell d'autoprovèiment, cal millorar l'eficiència de l'agricultura catalana i, en especial, l'eficiència en l'ús de l'aigua de reg, en un escenari de canvi climàtic.

En aquesta comesa de millorar l'ús de l'aigua, tant col·lectivament com individualment, hi tenen un paper importantíssim les comunitats de regants. Els objectius d'aquest article són destacar el paper de les comunitats de regants en la gestió d'una part molt important de l'aigua, així com analitzar quins són els seus reptes actuals i futurs.

La casuística de les comunitats de regants és enorme; cada una és un món en si mateixa. La seva història, la seva realitat i les seves perspectives difereixen enormement les unes de les altres.

## 2. Les comunitats de regants a Catalunya

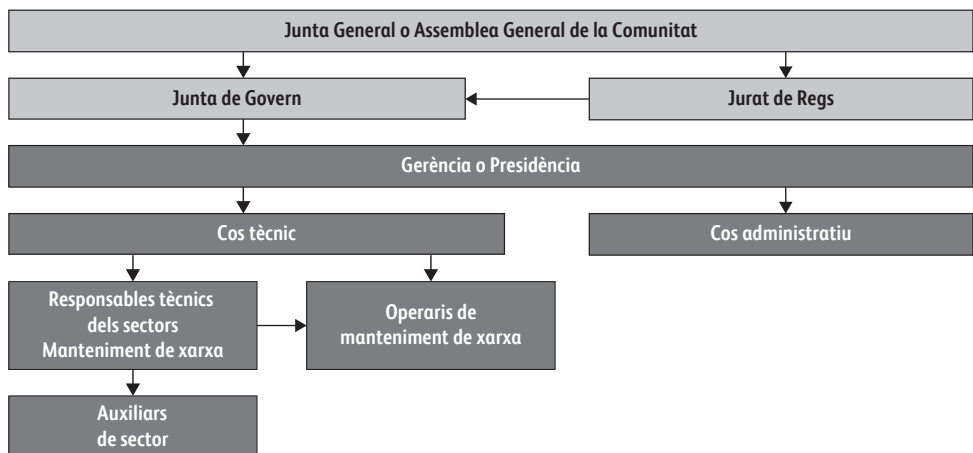
### 2.1. Breu descripció

La Llei d'aigües, el text refós de la qual queda aprovat pel Reial decret 1/2001 (BOE, 2001), obliga els propietaris d'una mateixa concessió de reg a constituir-se en comunitat de regants per explotar de manera autònoma i comunitària les aigües públiques. La mateixa Llei estableix que les comunitats de regants són corporacions de dret públic sense ànim de lucre que estan adscrites a l'organisme de conca, el qual vetlla perquè es compleixin els seus estatuts, el bon ordre i l'aprofitament de l'aigua. L'organisme de conca és l'ens que regeix i administra les conques hidrogràfiques que superen l'àmbit territorial d'una comunitat autònoma.

La figura 1 mostra l'estructura d'una comunitat de regants. La Junta General o Assemblea, la Junta de Govern i el Jurat de Regs són els òrgans que la Llei d'aigües obliga que es tinguin.

**FIGURA 1**

#### Organització tipus d'una comunitat de regants



FONT: Elaboració pròpia.

## 2.2. Nombre de comunitats de regants

L'any 2003 l'empresa pública Regs de Catalunya, SA, va encarregar a l'Institut del Medi Ambient i les Ciències del Socials, SL (IMACS)<sup>1</sup> el treball «Actualització i millora del Cens de les comunitats de regants de Catalunya». Per fer-lo, es van haver de combinar els registres de les dues fonts d'informació primàries disponibles en aquell moment: el registre d'aigües de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) i el registre de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre (CHE).

El treball va aconseguir identificar 752 comunitats de regants, per a un total de 241.992 ha de reg, distribuïdes de la manera següent: 236 comunitats a les conques internes de Catalunya (amb 8.171 ha de reg) i 516 a la part catalana de la conca de l'Ebre (amb 233.822 ha de reg) (IMACS, 2003).

Per tal d'actualitzar aquestes dades sobre les comunitats de regants, l'autor va fer una consulta als dos organismes (CHE i ACA), però fins al moment de redactar aquest treball no ha rebut cap resposta.

A la figura 2 es representa la localització de les principals comunitats de regants a Catalunya segons el Pla de Regadius de Catalunya 2008-2020 (DARP, 2010), i s'hi diferencien els regadius tradicionals dels altres regadius. Aquests altres regadius són els regadius de transformació que s'han executat darrerament, les xarxes de reg pressuritzades dels quals ja permeten regs eficients.

## 2.3. Superfícies i sistemes de reg

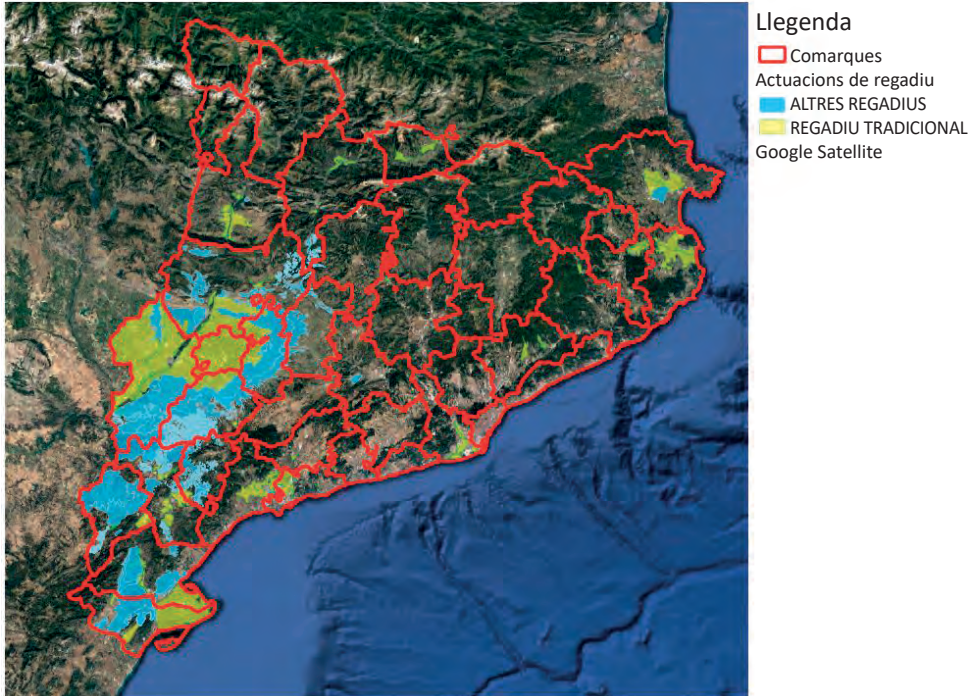
Servià (2019a), amb dades de 2018 publicades pel Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació (MAPA), observa que a Espanya hi ha un total de 3.774.286 ha regables, de les quals 261.440 ha corresponen a Catalunya (7%), i que a tot l'Estat hi ha un 76% de reg modernitzat i un 24% de reg per gravetat. En el cas de Catalunya, el percentatge de reg per gravetat s'eleva al 48% (Servià, 2019a) (figura 3). Tot i la superfície de cultiu d'arròs als deltes de Catalunya, aquesta dada demostra que encara queda camí per fer en modernització de regadius.

---

1. Aquesta empresa actualment no està activa.

FIGURA 2

Localització de les principals comunitats de regants a Catalunya segons el tipus de regadiu recollit en el Pla de Regadius de Catalunya 2008-2020



NOTA: En groc, regadius tradicionals; en blau, altres regadius o regadius de transformació que s'han dissenyat com a regs eficients a pressió.

FONT: Adaptat de Servià (2019b).

## 2.4. Funcions de les comunitats de regants

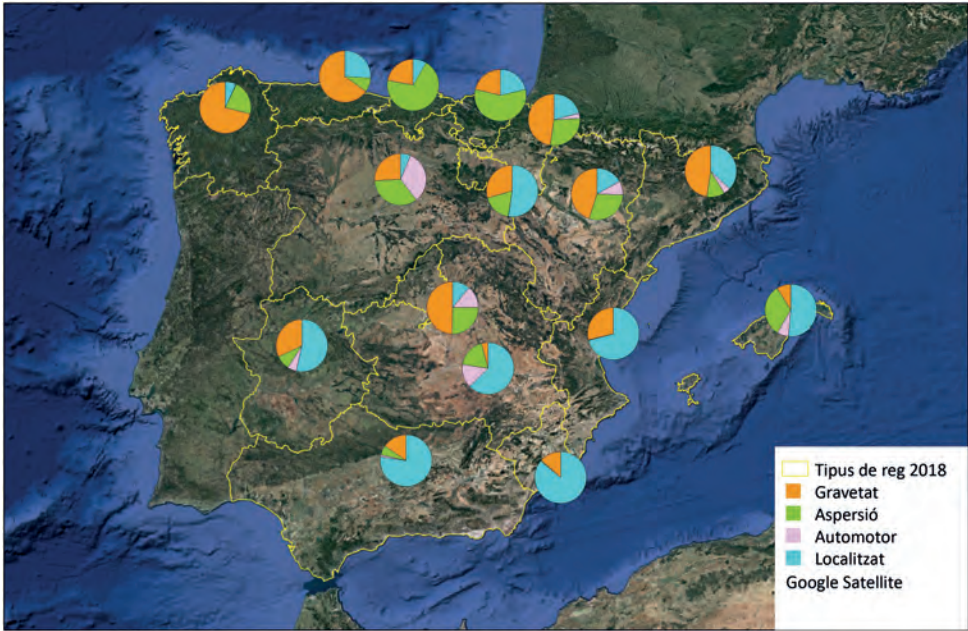
Les funcions que assumeixen les comunitats de regants són molt diverses, i la importància de cadascuna dependrà de la comunitat. A criteri de l'autor, les més destacables són les següents:

— Representar el conjunt de comuners que la integren, tant davant l'Administració com davant de tercers.

— Aprovar els diferents projectes i obres que cal dur a terme. Fins fa un temps era l'Administració qui licitava els projectes i les obres, però ara la tendència és que les co-

**FIGURA 3**

**Importància dels diferents sistemes de reg a les comunitats autònomes**



FONT: Adaptat de Servià (2019a).

munitats facin licitacions com a promotores de l'actuació. Durant la fase de redacció de l'avantprojecte i del projecte executiu n'han de controlar el funcionament, a la fase d'execució de les obres han de vetllar per la qualitat de l'execució i a la fase d'explotació han de fer un seguiment del funcionament del sistema.

— Gestionar les infraestructures de reg, estructures que sovint representen l'actiu més important del territori circumdant.

— Gestionar les infraestructures per garantir-ne la viabilitat, present i futura, econòmica i tècnica.

— Controlar el manteniment correcte de les infraestructures per part de l'empresa explotadora.

— Posar a disposició dels regants l'aigua necessària en el moment adequat per als conreus.

— Fixar les tarifes anuals que hauran de pagar els regants, ja siguin les fixes, que depenen de la superfície, com les variables, que depenen del volum d'aigua subministrat.



— Gestionar el cobrament dels rebuts de l'aigua, així com les possibles derrames extraordinàries per emprendre actuacions diverses.

— Satisfer, tant com sigui possible, les sol·licituds de subministrament d'aigua dels regants i vigilar que no es depassin les dotacions màximes que estableix la concessió.

— Assessorar sobre l'ús de l'aigua.

— Col·laborar en la transferència tecnològica.

Els requeriments de cada sistema de reg difereixen de manera substancial. En els regadius amb reg a pressió amb bombaments importants (Segrià Sud, Garrigues Sud, Terra Alta), els requeriments d'energia són substancialment superiors als dels regadius amb regs per inundació, suposen uns costos que poden superar el 50 % de les despeses totals de la comunitat i el cost total del reg representa més del 60 % dels costos de producció del conreu que s'hi desenvolupa. Amb tot, regar pot suposar la diferència entre una agricultura viable o l'abandó de l'activitat. És en aquests casos que queda palesa la bona gestió de la comunitat de regants.

## 2.5. Objectius de les comunitats de regants

Si bé cada comunitat de regants és un món i té les seves problemàtiques, hi ha tres objectius que haurien de ser comuns a totes: garantir un ús eficient de l'aigua, maximitzar la qualitat del servei i minimitzar el cost del servei.

### 2.5.1. *Garantir un ús eficient de l'aigua*

Les comunitats de regants han d'assumir la responsabilitat de la distribució de l'aigua des de la captació fins a la posada a disposició del regant en la parcel·la. L'eficiència de l'aplicació dependrà de l'ús que l'agricultor en faci, i és responsabilitat seva. A continuació, es proposen cinc índexs per caracteritzar l'eficiència en l'ús de l'aigua i de l'energia a escala de comunitat de regants:

— Eficiència de distribució = aigua servida als regants ( $m^3$ ) / aigua captada ( $m^3$ ).

— Diferència entre la cota de bombament i la cota de la parcel·la, ponderada per superfície de reg i la dotació (m).

— Consum mitjà d'aigua per hectàrea ( $m^3/ha$ ).

— Potència contractada per hectàrea de reg (kW/ha).

— Energia consumida per metre cúbic subministrat (kW/ $m^3$ ).



### 2.5.2. *Maximitzar la qualitat del servei*

Si bé la responsabilitat de les comunitats de regants és la distribució de l'aigua, no és menys cert que, en la mesura que l'agricultor disposi de l'aigua en el moment i la quantitat que el conreu requereix, hi haurà menys pèrdues en la producció i productivitats millors. Aquest efecte es pot observar en les comunitats que ja han estat modernitzades.

Per proporcionar un reg de qualitat, les comunitats de regants han de dirigir els seus esforços a:

- Garantir la demanda de reg o, com a mínim, la demanda concertada, és a dir, que es pugui regar un nombre determinat d'hores al dia.
- Garantir els cabals compromesos.
- Garantir les pressions compromeses.
- Minimitzar el nombre d'interrupcions per avaries en campanya.
- Minimitzar la durada de les reparacions de les avaries.

Per millorar la qualitat del servei, és fonamental disposar de plans de manteniment. Convé que les comunitats tinguin informació per convertir el manteniment correctiu en plans de manteniment preventiu i predictiu, per tal d'aplicar aquell principi bàsic que les avaries de campanya s'han de preveure durant l'hivern.

Desenvolupar una explotació i un manteniment de qualitat suposa, ja sigui de manera directa, o través de la companyia explotadora de les instal·lacions, aprofitar les possibilitats tecnològiques de la transformació digital. Disposar de tota la informació georeferenciada a temps real i amb telecontrol de totes les accions ha permès al regadiu Garrigues Sud reduir les avaries un 60 % en cinc anys. Alcalà i Salse (2019), integrants de l'empresa explotadora del Garrigues Sud, recalquen com n'és, d'important, tenir dispositius mòbils que permetin accedir a la informació espacial de la xarxa, així com una aplicació mòbil (app) per gestionar les ordres de treball i el manteniment.

### 2.5.3. *Minimitzar el cost del servei*

L'explotació de la infraestructura de reg la pot fer la comunitat de regants directament amb mitjans propis o contractant una empresa externa, l'explotadora. Si ho fa així, ha de quedar clar que la responsabilitat davant dels regants és de la comunitat de regants i que en cap cas no fa desistiment de responsabilitat. Que es decideixi un sistema o un altre de gestió depèn de cada circumstància: superfície total per regar, complexitat de la instal·lació (associada moltes vegades als bombaments), disponibilitat de personal tècnic, etc. L'objectiu final ha de ser assolir de manera satisfactòria els objectius esmentats amb el mínim cost possible per al regant. Al final, els productes dels agricultors van a

competir al mateix mercat i, si el cost del reg és elevat, les explotacions perden competitivitat.

Per minimitzar el cost del servei, convé fer un seguiment dels paràmetres següents:

- cost fix per unitat de superfície (€/ha),
- cost variable per unitat d'aigua subministrada (€/m<sup>3</sup>),
- cost ponderat (€/ha) o (€/m<sup>3</sup>), que combina el cost fix i el variable,
- cost de les derrames extraordinàries (€/ha)
- i, en la mesura que sigui possible, o com a mínim, fent-ne un mostreig, del cost del reg per hectàrea de diferents conreus (€/ha) i del cost del reg per quilo produït de diferents conreus (€/kg).

### 3. Reptes actuals

Els reptes que ha d'assolir cada comunitat són determinats per la problemàtica que pateix. A continuació, s'esmenten els principals reptes actuals.

#### 3.1. Garantir la disponibilitat del recurs de l'aigua

Per tractar d'aquesta qüestió, cal tenir en compte les dues realitats que té Catalunya. Per una banda, tenim la part catalana de la conca de l'Ebre, on, en general, a les darreres campanyes, no hi ha hagut problemes de disponibilitat d'aigua. Per l'altra, tenim les conques internes catalanes, en les quals, actualment, la garantia de subministrament és inferior. Això s'ha de resoldre, fixant els cabals garantits i planificant les inversions necessàries a partir d'aquests cabals.

El seguiment dels anys hidrològics 2018-2019 i 2019-2020 (Servià, 2019c) ens ha deixat diferents exemples de com, degut al canvi climàtic, s'incrementen els episodis extrems de precipitacions i onades de calor. A l'article es descriu com l'onada de calor de la darra setmana de juny de 2019 va suposar un increment de les necessitats d'aigua de reg del 25 % respecte a la mitjana dels darrers anys.

En aquest escenari de canvi climàtic, les comunitats de regants hauran d'incorporar mecanismes (infraestructures, eines TIC, etc.) per millorar l'adaptació de l'agricultura.

### 3.2. Finançar les grans inversions

La situació actual i la rendibilitat del sector agrari fan evident la necessitat d'ajudes per dur a terme les grans inversions que es requereixen per modernitzar les infraestructures de reg i reduir els costos de funcionament, principalment el de l'energia, de les comunitats de regants. La possibilitat de rebre aquestes ajudes està condicionada per la voluntat política del govern i conselleries corresponents envers el sector agrari, la qual queda reflectida en els pressupostos.

Hi ha una manca de visibilitat, de capacitat d'influència i de reconeixement social del sector agrari com a sector estratègic, cosa que repercuteix en el regadiu i en les comunitats de regants. Tota decisió sobre un sector bàsic com és l'agrari té conseqüències que s'han d'analitzar. Quan el teixit productiu reclama una matèria primera i no es produeix al nostre entorn, s'importa per cobrir-ne la demanda. Un dèficit de producció aquí provoca una pèrdua de selva amazònica al Brasil, que, al mateix temps, incrementa l'empremta de CO<sub>2</sub> d'aquest bé: és l'anomenat *efecte papallona*. Reduir la superfície de regadiu o minvar la producció agrària al nostre entorn en limita el desenvolupament i, a la vegada, repercuteix a escala global. Davant d'arguments mediambientals, les comunitats de regants insisteixen que s'ha de tenir una mirada més àmplia.

### 3.3. Reduir la dependència energètica i el cost que suposa

Cada sistema de reg té uns requeriments energètics diferents, i per això les comunitats de regants adopten comportaments diferents vers l'energia. Podem classificar les comunitats de regants en:

— Comunitats que reguen a tesa i que actualment tenen consums molt baixos d'energia.

— Comunitats amb reg a pressió, i, principalment, les que fan grans bombaments. En aquest cas, el requeriment d'energia n'és el principal problema. Per solucionar-lo, instal·len plantes solars allà on és possible, la qual cosa topa amb la limitació de l'alta inversió que representen i la dificultat per accedir a subvencions.

Reduir el cost de la potència contractada i de l'energia consumida, o, com a mínim, mantenir-lo, és l'objectiu principal de les comunitats de regants que han fet l'esforç inversor de modernització amb reg a pressió. Incorporar més plantes solars permet augmentar la producció d'energia renovable a la zona de la comunitat, cosa que es tradueix en una descarbonització progressiva d'aquesta activitat.

### 3.4. Fer el seguiment de la feina duta a terme per l'explotadora

La quantitat i diversitat de mitjans que requereix l'explotació del reg fan que determinades comunitats de regants estableixin convenis amb companyies d'aigües per a l'explotació i el manteniment de les instal·lacions del regadiu. Aquestes empreses gaudeixen d'economies d'escala que no estan a l'abast de certes comunitats.

Per gestionar les infraestructures de reg s'ha d'aplicar innovació, i també als contractes amb les companyies explotadores. En el sector internacional de l'aigua urbana, cada cop hi ha més convenis publicoprivats amb contractes basats en indicadors clau de rendiment. Cada comunitat de regants hauria de fixar aquells indicadors de qualitat que li permetessin fer el seguiment de la feina duta a terme per l'empresa explotadora.

## 4. Reptes de futur

Les comunitats de regants han d'assolir els reptes actuals, però també hauran de treballar per superar altres reptes de futur, tal com han fet al llarg de la història. Que sigui un repte actual o de futur pot dependre de la tipologia de les comunitats de regants, o del moment en què s'analitza cadascun d'aquests reptes.

A tall de conclusions, s'exposen a continuació alguns dels reptes de futur, i de no tant futur, que hauran de superar les comunitats de regants.

### 4.1. La modernització constant del regadiu

Les comunitats de regants, des del mateix moment que es constitueixen, s'estan modernitzant i adaptant a la realitat social i tecnològica de cada moment. Les comunitats històriques van fer arribar l'aigua a les parcel·les a través de canals i séquies de terra, obres faraòniques per al seu temps. Amb l'arribada de l'aigua, els regants havien de pagar les obres i havien d'aprendre la tecnologia del reg. Posteriorment, han hagut de millorar l'eficiència en l'ús de l'aigua, tant pel que fa a la distribució com a l'aplicació, amb el revestiment de canals (obres de gran envergadura), la instal·lació de tubs de formigó i l'anivellament de parcel·les.

Per continuar millorant-ne l'eficiència i fer-ne possible l'automatització, van arribar els regs a pressió, que necessitaven tubs a pressió i energia. Es pot disposar d'energia potencial si hi ha una cota suficient per poder regar per gravetat, en cas contrari, és necessari el subministrament d'energia. El legislador en temes d'energia no ha entès l'estacionalitat del regatge i ha penalitzat de manera important l'ús d'energia per a l'agricultura

en no distingir dues potències al llarg de l'any. Això ha suposat que moltes comunitats hagin de fer auditories per millorar l'eficiència energètica.

## 4.2. Participació i paritat

En les zones rurals, la participació i implicació de les persones en temes col·lectius cada vegada són més escasses. La pobra participació en les assemblees de les comunitats o el flac nombre de regants que volen formar part dels òrgans de gestió és un problema constant.

Les comunitats de regants són organitzacions amb un funcionament molt garantista i democràtic, quasi assembleari, que requereix la participació d'un nombre important de membres per al correcte desenvolupament. Cada cert temps, els òrgans de govern i de representació es renoven per processos electorals. Malauradament, les comunitats generals de regants tendeixen a mantenir durant anys les mateixes persones als càrrecs, i les comunitats de base o les petites comunitats de regants no troben ningú per a aquests càrrecs. La renovació de les juntes es fa difícil i acaba sent forçada per altres membres de la Junta.

Les comunitats de regants, com a representants del conjunt de regants, han d'estar presents a les diferents taules de debat sobre l'ús de l'aigua, tant en format presencial com virtual. En aquest context de falta de participació, és important comptar amb el 50% de la població i treballar perquè cada cop hi hagi més dones que participin en la gestió de l'aigua als regadius.

## 4.3. Representació a l'organisme de conca

Els usos agraris de l'aigua representen un 70% del total de Catalunya, amb un important impacte econòmic si tenim en compte tant la producció agrària com la indústria agroalimentària. A Espanya, el sector que més contribueix al PIB és el turisme, que ha tingut una important caiguda per la crisi sanitària, i el següent és l'agroindústria.

Actualment, els organismes de conca a Catalunya són l'ACA, per a les conques internes de Catalunya, i la CHE, per a la part de la conca de l'Ebre a Catalunya, seguint el model d'unitat de conca. En aquests organismes de conca, s'hauria de garantir la representació correcta del sector del regadiu, millorable especialment en el primer cas.

#### 4.4. Transició ecològica i transformació digital

Actualment, vivim una emergència sanitària a causa del coronavirus, amb efectes sobre l'economia i la societat que encara no podem valorar del tot. Els plans per a la recuperació social i econòmica que s'han preparat des de les diferents administracions coincideixen que, davant l'escenari d'emergència climàtica, la recuperació s'ha de basar en dos pilars fonamentals: la transició ecològica i la transformació digital.

Pel que fa a la transició ecològica, i en concret l'energètica, les comunitats de regants fan auditories per aconseguir optimitzar l'ús i la contractació d'energia. El repte següent és la generació d'energies renovables per contribuir, com la resta de sectors, a la descarbonització dels sectors productius. Tot i que hi ha exemples d'energia eòlica i miniturbines hidràuliques, la principal energia renovable per al regadiu és l'energia solar, perquè la produeix amb un comportament similar a les necessitats d'energia del regadiu. També caldrà seguir l'evolució de les centrals hidroelèctriques reversibles i la relació que puguin tenir amb els regadius.

L'altre pilar és la transformació digital, que s'ha accelerat de manera important a partir del confinament. El canvi climàtic es pot expressar com una tendència (increment de la temperatura o reducció de la precipitació) o com una successió d'episodis extrems (cops de calors, sequeres, inundacions, etc.). En la gestió diària de l'aigua és important entendre aquesta segona expressió i utilitzar totes les eines tecnològiques al nostre abast per millorar l'eficiència en l'ús de l'aigua a l'agricultura, per tal que sigui cada cop més sostenible des del punt de vista econòmic, social i mediambiental.

#### 4.5. Millorar la comunicació del sector del regadiu

Cada cop hi ha un distanciament més gran entre la gent que viu a les zones urbanes i la que viu a les zones rurals, i cada cop la gent entén menys l'agricultura, i en especial el paper de l'aigua a l'agricultura.

És feina de tot el sector del regadiu (administracions, comunitats de regants, regants a títol individual, empreses del sector, col·legis professionals, etc.) comunicar més i millorar la importància que té el regadiu. Per millorar la visió que té la societat del regadiu, la Federación Nacional de Comunidades de Regantes (FENACORE) ha publicat el llibre *Externalidades positivas del regadío*, coordinat per Julio Berbel (FENACORE, 2020).

És important tenir presència als mitjans de comunicació, però, en una societat cada cop més digitalitzada, s'ha de complementar amb la presència a les xarxes socials. A la taula 1 es presenta l'evolució de la mètrica i de la influència a Twitter, estimada amb l'índex Kred, de dos comptes, un del sector del regadiu (@FenacoreOficial) i un altre del

TAULA 1

Taula mètrica a Twitter i influència de dos comptes de Twitter (@FenacoreOficial i @WWFespana) entre 2018 i 2020

		@FenacoreOficial	@WWFespana
	Data d'alta a Twitter	Febr. 15	Nov. 09
Piulades	29/10/2018	1.882	19.800
	05/06/2019	2.102	21.300
	15/04/2020	2.352	23.600
	03/11/2020	2.541	25.600
	<b>Increment 2018-2020</b>	<b>659</b>	<b>5.800</b>
Seguidors	29/10/2018	4.164	144.000
	05/06/2019	4.212	151.000
	15/04/2020	4.292	162.900
	03/11/2020	4.346	171.500
	<b>Increment 2018-2020</b>	<b>182</b>	<b>27.500</b>
	<b>Increment 2018-2020 (%)</b>	<b>4 %</b>	<b>19 %</b>
Influència Kred	29/10/2018	672	969
	05/06/2019	708	970
	03/11/2020	736	972

FONT: Elaboració pròpia a partir de la mètrica a Twitter i la consulta de l'indicador Kred.

sector mediambientalista (@WWFespana, de la secció espanyola de la World Wildlife Fund, WWF). Es desprèn que l'organització mediambientalista té una influència molt superior a la del regadiu. Aquesta diferència s'explica perquè va arribar a les xarxes socials sis anys abans que FENACORE, i la seva producció de missatges (*posts*) és molt superior. És molt significatiu el nombre de seguidors de Twitter, així com la diferència d'influència a Twitter. Tot i que els valors d'influència Kred puguin ser semblants, aquest índex té un comportament exponencial, això vol dir que el compte WWF ha acumulat 1.000 vegades més punts d'influència que FENACORE.

## Bibliografia

ALCALÀ, A.; SALSE, S. (2019). «El papel de las empresas especializadas y la innovación tecnológica para la gestión eficiente de los regadíos en Cataluña» [en línia]. *Iagua Magazine*, núm. 23, p. 96-101. <<https://www.iagua.es/magazine/23>> [Consulta: febrer 2021].



- BOE (2001). «Reial decret 1/2001, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'aigües». *Butlletí Oficial de l'Estat* [en línia], núm. 176 (24 juliol). <[https://www.boe.es/boe\\_catalan/dias/2001/08/16/pdfs/A01648-01673.pdf](https://www.boe.es/boe_catalan/dias/2001/08/16/pdfs/A01648-01673.pdf)> [Consulta: febrer 2021].
- DEPARTAMENT D'AGRICULTURA, RAMADERIA, PESCA I ALIMENTACIÓ (DARP) (2010). *Pla de Regadius de Catalunya 2008-2020* [en línia]. <[http://agricultura.gencat.cat/ca/ambits/desenvolupament-rural/infraestructures-agraries/dar\\_regadius/dar\\_pla\\_regadius\\_2008\\_2020/](http://agricultura.gencat.cat/ca/ambits/desenvolupament-rural/infraestructures-agraries/dar_regadius/dar_pla_regadius_2008_2020/)> [Consulta: febrer 2021].
- FEDERACIÓN NACIONAL DE COMUNIDADES DE REGANTES (FENACORE) (2020). *Externalidades positivas del regadío* [en línia]. Coordinació a cura de J. Berbel. Còrdova: Universidad de Córdoba. <<http://www.rederural.gov.pt/centro-de-recursos/send/16-riaac/1876-externalidades-positivas-del-regadio-publicacao>> [Consulta: febrer 2021].
- INSTITUT DEL MEDI AMBIENT I LES CIÈNCIES DEL SOCIALS, SL (IMACS) (2003). *Actualització i millora del cens de les comunitats de regants de Catalunya*.
- MINISTERIO DE AGRICULTURA, PESCA Y ALIMENTACIÓN (MAPA) (2018). *Encuesta sobre superficies y rendimientos de cultivos: Informe sobre regadíos en España* [en línia]. <<https://www.mapa.gob.es/es/estadistica/temas/estadisticas-agrarias/agricultura/esyrce/>> [Consulta: febrer 2021].
- REGUANT, F. (2016). «Grau d'autoproveïment agrícola de Catalunya». *Obealimentària* [en línia], núm. 5 (novembre). <[https://obealimentaria.wordpress.com/2016/11/13/grau-dautoproveiment-agricola-de-catalunya?iframe=true&theme\\_preview=true](https://obealimentaria.wordpress.com/2016/11/13/grau-dautoproveiment-agricola-de-catalunya?iframe=true&theme_preview=true)> [Consulta: febrer 2021].
- SERVIA, I. (2019a). «El regadío en España (2018)». *Iagua* [en línia] (28 abril 2019). <<https://www.iagua.es/blogs/ignasi-servia-goixart/regadio-espana-2018>> [Consulta: febrer 2021].
- (2019b). «La Cataluña rural y el agua». *Iagua* [en línia] (10 juliol 2019). <<https://www.iagua.es/blogs/ignasi-servia-goixart/catalunya-rural-y-agua>> [Consulta: febrer 2021].
- (2019c). «Adaptación y mitigación al cambio climático, a nivel parcela». *Iagua* [en línia] (20 novembre 2019). <<https://www.iagua.es/blogs/ignasi-servia-goixart/adaptacion-y-mitigacion-al-cambio-climatico-nivel-parcela>> [Consulta: febrer 2021].